

Vertrouwen ?

We kwamen elkaar tegen en kenden elkaar niet. Het was op een kruispunt. De man koos het linkse pad en ik verkoos het rechtse pad, daardoor liepen wij onverwacht naast elkaar, vanaf de Witte brug langs de Ringvaart in Nieuwerkerk aan den IJssel. Ik begroette de man en hij liet een moeizaam gebrom horen.

Er ontstond toch een gesprekje dat ik de lezer niet wil onthouden.

Voor duidelijkheid verdeel ik het verslagje van ons ontstane gesprekje in drie mootjes, of in drie deeltjes, naar uw wens.

1) Niet vertrouwen.

Op mijn goede morgen begroeting volgde een mompelende reactie. Morge en aansluitend; wat een rot wereld waarin wij iedere dag moeten leven.

Verklaar je wat nader, vroeg ik, eigenlijk geen zin hebbend in een ellendige story, waar misschien je broek van af zakt.

Ze doen maar en ze trekken zich helemaal niets aan van de arme mensen en de gewone mensen en de arbeiders en de AOW'ers, we worden helemaal leeg gegraaid, zeg maar gerust geroofd. Nou nou, is het zo erg? Ja zeker er is ook niemand meer te vertrouwen, ze beloven van alles maar laten je gewoon barsten. Jij hebt het wel moeilijk ging ik toch voorzichtig op hem in.

2) Wantrouwen.

Heb je misschien te vlug geconcludeerd over dat niet vertrouwen. Al die mensen die iets beloven doen toch hun uiterste best, of niet soms?

Hoor is, beste mijnheertje, ging het mannetje verder, het is nog erger, ik wantrouw de hele klik van ministers en rijke directeuren.

Zij spelen allemaal onder één hoedje.

Ik weet zeker als er zo een graaier hier tussen ons in zou lopen dan zijn binnen een half uurtje onze zakken leeg gegraaid. Dus ik wantrouw de hele klik.

Een beetje ontdaan en hem ook wat zielig vindend zei ik, dat ik vond, dat je zo niet lekker opgewekt aan een nieuwe dag kan beginnen.

Hij haakte verder in en vraagt mij, ziet u, hij zei netjes u met zijn 65 jaren, hij had ook zijn leeftijd verteld, ziet u het wel dan zitten. Die VVD'ers, die allemaal mislukkelingen zijn, na ja, allemaal. Maar ook kapitalisten zijn.

En die Forum, iets nieuws. En die Christelijke rakkers. er zijn ook nieuwe jonkies bij in de politiek. Ik kan zo nog wel even door gaan .

Ik onderbreek hem en geef hem de raad het anders te bekijken en tevreden zijn met je eigen keuzes die je maakt in je leven. Dan ga je verder met gelukkig te leven. Hoe dan? Vraagt hij.

3) Vertrouwen.

Beste mijnheertje, nu wij zo lopen te ouwe..... Mag ik je een raad geven, die niet moeilijk is om uit te voeren. Kijk naar de mensen om je heen, die iets voor je moeten en kunnen betekenen, ministers staatssecretarissen, misschien je familie of vrienden. gemeenteraadsleden, vele functies waarin je kan helpen deze mensen op hun plaatsen te krijgen door te stemmen, of iets met elkaar af te spreken. Je kan ook door een lidmaatschap van verenigingen aandeel nemen en invloed krijgen bij hun besluiten.

Als je dat hebt gedaan en een keuze maakt wie voor jou iets kan betekenen dan geef je daardoor ook aan deze mensen het vertrouwen.

Het vertrouwen dat zij nodig hebben om veel van het toegezegde waar te maken. Maar je begint met elkander te vertrouwen.

Daarna kunt u rustig slapen en na het opstaan gelukkig zijn en niet knorrend aan de ochtend wandeling te moeten beginnen.

Ik wens u toch een fijne dag, want ik ga weer terug naar mijn huis.

Fijne dag mijnheer zei hij, ik ben blij dat ik mijn hart heb kunnen luchten, het heeft mij goed gedaan.

Ik hoopte dat ik de enige was waarbij hij die morgen zijn hart kon luchten.

Terug naar huis was ik even alleen, maar niet lang en er was het gevoel toch iemand een zetje de goede kant op had gegeven.

Vertrouwen in elkaar is een belangrijke stap, juist op een eenzame weg.